

ÚSTÍ NAD LABEM

6.3.2015

Iva Adamcová

A woman with dark hair is shown in profile, looking towards the left. In the background, a river flows under a cable-stayed bridge at sunset. The sun is low on the horizon, creating a warm, golden glow. The bridge's pylon is a prominent silhouette against the sky. The foreground consists of some dark, leafless bushes.

Iva Adamcová – Ústí nad Labem, 6.3.2015

Minulá přednáška – ústecká, dnešní a ta, která bude 10. dubna, tak vás žádám, abyste si nenahrávali na svá soukromá mobilní nahrávací zařízení ani na telefony, protože informace, která se tlačí shůry, je nastavená tak, že tyto 3 přednášky se můžou pro veřejnost uvolnit a nebojte se, bude všechno zdarma. Není to můj výmysl, ale je to nastavení určitých informací, které jsou ještě teď velice ožehavé, když by se dostaly do širší veřejnosti. Takže je to jenom pro ty, co jsou tady teď, a Dan, až je zpracuje i s tou poslední, která se bude nahrávat 10. dubna, bude posílat až začátkem září. Pak nám to už hmota planety dovolí, nebude žádný problém. Záleží na vás, jestli mě teď poslechnete a nahrávat si nebudete nebo si nahrávat budete, je to jenom na vašem triku, jak se rozhodnete. Nicméně, je to skutečně pro vás docela tlačící. Takže začínáme.

Já jsem tento týden měla velice obtížný a těžký, náročný, protože mi nebylo celý týden dobře. Bylo mi hrozně moc těžce a kdykoliv přichází tento stav a jsem zatěžovaná shůry energií, která přichází, vždycky potom DNA povolí a ten tlak, který nastane na schránku jménem Iva, povolí a jakoby vyždímá další informace. Naštěstí včera přišlo to povolení, celý den jsem se klepala jak sulc a přišlo chrlení zpráv, které vám dneska mám říct. Bylo to pro mě až zázračně úlevné a já vám moc děkuji, že vám to tu můžu vysypat, jinak by mne to fakt zabilo. Takže já vám budu dneska vysvětlovat ještě jemnějšími poryvy to, co jsem vždycky vysvětlovala. Ale to, co každý z vás pochopil jiným způsobem, podle toho, jak jste byli připraveni.

Dnes to bude skutečně extrémní, dokonce tento týden se uveřejnilo video, které tři měsíce pořád nevycházelo ven a bylo natáčené na začátku prosince minulého roku v Cestách k sobě, takže i tento informační tok se otevřel, což bylo úlevné pro spoustu lidí. Hodně lidí psalo. Ano, vše je prosím vás obyčejností. Je to rozdílem a budeme pak pokračovat dalšími 50 body z Tomášova evangelia, ale naštěstí v první chvíli ještě vám musím říct informace, které pro vás přišly, abyste i těmto věcem víc a lépe rozuměli.

Vaše Vědomí se před milióny let vtělilo do hmoty planety. Abyste pochopili, jak to vlastně funguje, což je vlastně úlevné, i když o tom mluvím mnoho let, přece jenom pořád berete v potaz tu vaši hmotu těla a nějakým způsobem to nechcete pustit. Je to velmi jednoduché. Před milióny let jste se ponořili ve svých vibracích Vědomím – a to Vědomí je tady pořád, to Božství tady je, bylo a bude vždycky, v každé dimenzi, ať je první, druhá nebo třetí. V prvních třech dimenzích je ukryté pod rouškou hmoty, která na sebe bere právě veškeré odpory, a je to jenom její čistou záležitostí. To znamená, že vaše Vědomí se jakoby ponoří do hmoty planety, což jsou prvky hmotného světa, zdánlivě viditelné čidly bytostí, které tady žijí. Ať to jsou zvířata, rostliny, ať to jsou lidská těla, která také patří k hmotnému zvířecímu světu, to už víte. Nicméně zkuste si představit, že ten Bůh ve vás vždycky byl. Ale pod hmotou, když jste se tam ponořili, právě odporem té hmoty jste na sebe navalili takzvaný dědičný hřích. Protože, zkuste si vzpomenout – hmota odporuje, tzn. vytváří tím odporem stav, kdy na sebe hází své hříchy a viny. Když něco zkusíte udělat druhému člověku, máte pocity: „Teď jsem to podělal!“ A už jste hmotou. Ne, ne, ne. Pamatujte si, vy už totiž v okamžiku ponoření do hmotné roviny jste tam měli velikou šatníkovou skříň a v té šatníkové skříni byly

všechny vaše skafandry, které jste kdy tvořili. Také jste tvořili části, kdy vaše DNA bylo prvotní a nebylo ještě vyvinuté, vypadalo jako krystalická mřížka. Tam jste dokonce byli mnohem déle než miliony let. Pak jste samozřejmě brali na sebe vyšší a vyšší stavy, až jste se dostali do posledních zhruba 500 šatů v té šatníkové skříni. Já jim budu říkat skafandry. A teď si představte, že vy nemůžete skočit svým skafandrem o jeden dál, protože se vám zrovna nelíbí. Ne, vy si je musíte prožít přesně v pořadí, jak visí na šatníkové tyči. Každý ten skafandr po skafandru. Protože každý skafandr v sobě má program DNA dalšího vývoje. Vy žijete jenom jeden jediný dlouhý život, který se týká hmotného světa v ponoření v planetě. To znamená, že jste to slíbili. Viděli jste někdy Avatara? Úžasný film, co já jsem prožívala, když jsem ho viděla tenkrát v premiéře! Protože to jsem já žila celý život. Zkrátka jak se zaklapla forma, proloupl se Vědomí skrz, akorát s tím rozdílem, že Avatar pak činil to, co chtěl. Vy nemůžete. Vaše kroky vede váš skafandr. Všechny vaše útoky, které vedete na druhé lidi coby hmotu, a v iluzi toho, že to jsou oni a ne také jejich skafandry, sklízíte. Útoky na sama sebe, protože to, co vidíte svýma hmotnými očima, když sklopíte hlavu a díváte se na svůj vlastní skafandr, to je také pro vás hmota. To je poslední hmota a de facto měla by být poslední, ale pro vás je ze začátku tou první. Jakmile se dostanete do stavu, kdy pro vás vaše hmota bude poslední, už máte vyhráno, protože v té chvíli už je vaše skořápka tak slabá, že lehce praskne a najdete toho, kdo tam vždycky bydlel. A kdo si oblékal všechny skafandry. Máme na sobě skafandr a ten jede a jede a dělá věci druhým lidem a sklízí samozřejmě od druhých lidských skafandrů a schránek všechny ty věci. Vše je dobré, protože pro vás je důležitá jenom jedna jediná věc: Prožitky ze všech situací a dějů, které se týkají mezilidských vztahů, útoků jednotlivých hmot, které si na sebe obléknete.

Dědičný hřích je v Bibli krásně nastavený pouze pro: „Bubububu, buďte hmotou.“ Nejste hmota a nejste hříšní. Jenom trvalo velice dlouhou dobu, než jste prošli do skafandru, který dnes nosíte a je tak slabý, že můžete občas zahlédnout stav, který je vám zvláště blízký. Takový klid, kdy už je myšlenková sféra klidnější. Když je skafandr nadupaný egoismem a silným odporem, nemůžete se stavu klidu dohlédnout přes myšlenky, které vaše ego neustále vytváří a odděluje se tím od vašeho vlastního Božství. Jakmile jednoho dne přestane odpor, který vaše hmota projektuje ven na svět, naležete se do nádherného prostoru – všehoprostoru. Pro vás svět vypadá jako tato vyšrafovaná část, ale pozor, ono je to mnohem dál, ono je to až sem k zemi. Přestáváte vnímat hmotnou fázi osob, zvířat i všech ostatních věcí, které tu existují. Víte, že jste všechno, co existuje. Už nemůžete nikomu ublížit. Všechny věci, které jsou v Bibli psané, jsou neuvěřitelně krásně podané a dřív byste jim nikdy nerozuměli. Dřív člověk nerozuměl tomu, že má nastavit druhou tvář. Znamená to, že se nemáte bát karmy. Jestliže mám dostat ránu, je jasné, že musím splatit svůj minulý odpor vůči podobnému chování, proto s radostí svou tvář nastavím. Přijmu, co jsem sám kdysi nebo nedávno udělal, to znamená, že mám čisto. Mám splněno, došlo k vybití karmy a mám novou šanci, abych už nezareagoval v nitru odporem a aby mě to osvobodilo. Tohle je velice důležité pochopit.

Tady je určen pouze čas. My jsme teď proletěli vibrací a vy to víte, už jsem o tom mluvila mnohokrát za posledního půl roku. Proletěli jsme automaticky vibračně do hladiny 5D,

do prstence, ve kterém už vědomí Boha je vědoucí si samo sebe. A je to jenom proto, že jste tady splnili počet všech vašich oblečků v šatníkové skříni. Ničím jiným. Proč se zlobit na druhého, který ještě běsní, když i on si musí prožít svůj čas, splnit počet svých obleků. Nemůžete nic urychlit a nemůžete nic zpomalit. A proto, abyste to prožívali, máte přesně nastavené dokonalé osudy, které jste si vybrali v oblečku, co dnes na sobě nosíte. Ale vůbec nejde o to, co váš oblek dělá, co se mu děje. Jde o to, jestli to v klidu přijmete nebo vytvoříte další odpor v pozici hmoty. Neboť zlo skutečně neexistuje. To je pouze iluzí. Lidé tomu nejsou schopni porozumět, vždy to berou pode své síly egoismu neboli odporu hmoty svých těl. Budou podvrhovat věci. Ale já vím, že oni mi dobře nerozumí, to je právě to, že já bych vlastní vůlí Ivy nikdy nemohla urychlit vývoj kohokoliv, tzn. vyhodit pár obleků, aby se to zkrátilo člověku. To nejde. Vy si musíte skutečně nabrat úplně všechny zkušenosti a všechny věci, které máte prožít. Když by vám chyběla jedna jediná věc, byli byste vedle.

A teď si představte, že v tuto chvíli planeta dozrála. Ano, ona dozrála. Proletěli jsme před rokem touto hranicí, to je proti planetárnímu času úplné minimum. To je úplně směšné, jak zrníčko v kupě písku. V současnou chvíli už dobře víte, že planeta má svůj tzv. podsvět. Nedávno na facebookové skupině se někdo ptal a já jsem odpovídala, namluvili jsme to: „Jak je možné, že bílí a černí mágové mají otevřené třetí oko a mají vize a mají samozřejmě všechny ty představy a informace?“ Prosím vás, Satan (hmota) je s velkým odporem drží v obrovské iluzi. Třetí oko se otevírá člověku, který žije, že vše je dobré, a nechá padnout mrtvolu svého těla na zem. První zvíře, které musíte zkrotit, je vaše vlastní tělo, to znamená, když moje zvíře bude uvnitř křičet, že něco chce a půjde si proti všem, já ho musím neposlechnout. Tělo vás k tomu nutí, vy mu jenom sednete na lep. Prostě ho musím postavit do latě, protože není spravedlivé, abych já měla víc než druzí lidé. Teprve tehdy, když zkrotíte svoje vlastní zvíře a nemusíte bojovat proti žádnému jinému zvířeti vedle vás, zjihne celý svět. Protože hmota je jenom jedna. Nedávno mi napsal Jura Stránský z Moravy, že jsem takový pokojný militarista, taková bomba „bum“, že by mě sice do NATO nevzali, ale že skutečně to pracuje vlastně opačným způsobem. Ano, přesně tak, to nemohou lidé pochopit, dokud skutečně nemají nažito a prožitky je nedovedou k pochopení hlubokých pravd.

A teď jsme u toho. Vy jste se vnořili do svých hmotných těl. Ze začátku jste neuměli milovat. Spousty životů jste žili bez lásky, i když jste si vždycky v každém životě mysleli, že milujete, protože tady to je vždycky o tom, co je to láska. Prošli jste si láskou, která pro vás znamenala vlastnění druhých lidských těl nebo čehokoliv. Je jedno, jestli milujete člověka nebo peníze nebo milujete slávu nebo svojí kariéru. To je jedno, co milujete, těch lásek je opravdu velká škála. Nicméně, pak se něco zlomilo a začala narůstat přívalová energie, která ve vás vzbuzovala euforii. Ano, to jsou vždycky krásné náběry dalších a dalších věcí, přesně jako ve škole vždycky přijde v dalším učebním ročníku další informace, která je nová a neošahaná. Vám se líbí, zamilujete se, ono to ze začátku funguje, tak tomu sednete na lep. Po čase, když naberete všechny zkušenosti a zjistíte, jak to v té oblasti pracuje, přes velké dardy to odpadne a zase se posunete dál, což je přece úžasné.

Planeta má skutečně svůj podsvět, který není hmotný, ale ovládá ho také zákon hmoty. A pozor, v určité šíři. A teď vás nechci vyděsit, ale tento týden přišla velká darda. Sice jsem to už trochu naznačovala, už mi to občas někde z toho jazyka spadlo, ale bylo to šokující a krásné na druhou stranu. Budu mluvit o vývoji, jak vy jdete a hledáte lásku, přichází na řadu informace z vyšších niterných stavů, to znamená z božských stavů, kdy to Božství ve vás pořád žije. Tzn. když je někdo vývojově dál, informace přes něj proudí. Tito lidé vždycky napsali a sepsali knihu knih. Ona se vyvíjela a měnila. A samozřejmě byly tam nastavené věci kvůli tomu, abyste věřili. Nejdůležitější, co vůbec existuje z celé Bible, je desatero z doby Mojžíše 3000 let zpátky a kdo ho dneska žije? A pamatujte si, hmoty, které prvotně mají víru, to je obrovská berle. A nemůžete jenom slepě věřit. Protože víra, která je jenom vírou bez praxe, je k hovnu. Jestliže já budu věřit v lásku a ve spravedlnost a nebudu se tak chovat ve chvílích, kdy se mi to nehodí, nikdy si nemůžu ověřit, jak to pracuje. Jenom když skutečně umrtvím svoje tělo a za každou cenu budu poctivá, i když dostanu na prdel a přijdu o spoustu věcí a přiznám věci, které by druzí lidé nepřiznali, teprve tehdy si můžu osahat, jaké zázraky se dějí. Bez toho to nikdy nejde. Vždy musíte zbičovat svoji hmotu, aby se postavila do latě a aby vás poslechla, protože Duch vládne hmotě. A jenom ten, kdo umí ovládnout svoji vlastní hmotu, ovládá celý svět. Vy nemusíte střílet po někom za zahradou, v jiném městě nebo na druhé polokouli. To vás vysune do vysokých pozic. Pomalu krok za krokem procházíte svou inkarnací a všechno na sebe navazuje samozřejmě, dostáváte se do stavu Jednoty, kdy vaše víra se mění z berle ve vědění. To je důležité vědět.

Bílí a černí mágové představují důležitou hladinu a mají v sobě už velké množství Božství. Všichni jsme tím prošli, nejde obejít žádnou zkušenost ani skafandr. Je držený zákonem zvláštní vrstvy, která se v Bibli napřed ukazovala jako hladina nebe a pekla. Satánek si s vámi zahrál příšernou hru na schovávanou. On tvrdil, že někde je peklo, kterého jste se báli, protože jste si mysleli, že jste hříšní, věřili jste tomu, že jste hmotou. „Dobře, nebudu dělat hříchy“, zuby nehty jste se drželi, protože hmota by si skutečně dělala, co chtěla. Proto musela dostat příkazy, zákazy a poučky, které stejně dodnes velmi málo lidí dodržuje. Jenom ti, kteří se dopídili ve svých prožitcích a víře k tomu, že jim je líp, když činí druhým věci dobře, a v sobě mají takové zvláštní lehkost a čisto. A pak si všimli toho, co se děje, byli schopni se zmenšit a zpražit tu svoji hmotičku, ve které žili. Zjistili, o co tady kráčí. Ti, kteří si připadali jako dobří (a možná to byla právě jejich „hříšná fáze“), zpychli samozřejmě: „Jsem lepší než ti druzí, podívej se, jaké oni dělají blbosti.“ Abych já zjistila, že něco dělám blbě, musím to prožít. To je můj „výcuc“, to je právě fáze, kdy vidím, že mám skafandr. Nic si nevyčítám, vím, že už to nikdy neudělám. A bylo to dobře, že jsem to tehdy udělal, jinak bych to nezjistil. Ale zákon hmoty chce, abyste si házeli viny svých skafandrů na sebe. On vám to podsouvá. Nejste hříšní. Vy jste jen ten, kdo si oblékl kabátek. Byla tady fáze andělská (anděl), zase vzhlížíme k něčemu, protože naše hmota vzhlíží. To je pastička. Vytvořilo se iluzorní peklo, pozor, to peklo (vy už víte) je tady. V uvozovkách. Tady je očištec vašeho vědomí, že nejste hmotou a že jste bohové. Jak jednoduché. Než se otevře třetí oko a žijete dualitní stav dobrý – zlý, dobrý – špatný, jste v iluzi pekla, protože peklo činí hříchy neboli odpory, a jste ve fázi člověka odděleného od zbytku světa. A o to zákonu hmoty jde.

V této chvíli je v DNA planety připravena informace a je jedno přes jakou hmotu přichází. Musí to být hmotička, co úplně umenšila svůj egoismus. Je to jenom kanál, prosím vás. Nikdy nekoukejte na jméno a tvar, už jsem vám to vysvětlovala mnohokrát, protože kdybyste tomu podlehli, dopídlíte se k něčemu, čemu se říká obdiv. A jste zase v prdeli. Když bych cítila silný obdiv z druhé strany, budu lehce smutná, i když vy víte, že nebudu smutná. Já vám to chci jenom naznačit, protože vím, že obdivem nerespektujete Jednotu. Vše na planetě je jedna jediná hmota a jeden jediný Bůh. Každá jednotka lidského těla má své od – do umenšení odporů, které si navlékla a přináší pouze informace. A přišla jenom kvůli tomu, že je to založeno ve skafandru. Skafandr dělá vývoj, protože je naplánovaný. Vy jste s ním spojeni jenom tehdy, když rozumíte informacím, protože je máte blízko, kdyby byly daleko, tak mě pošlete do prdele, přesně a rychle.

Existují věci, které zkrátka člověk musí prožít. Musí k nim dozrát. Tedy vidíte, že bílí a černí mágové měli informace z podsvěta hmoty. Ale ty informace už byly velice zvláštní, bylo zapotřebí, aby se naučili pracovat s nějakým duchovnem, i když pozor, nenechte se mýlit. Každá bytost, která existuje, má v sobě své množství ducha. Slovo a termín „duchovno“ zajistili lidé, kteří se začali pyšnit tím, že už cítili toho Ducha. Ze začátku jste fakt jenom drsnou hmotou. Člověk, který se ještě neprožil přes 4. čakru v kanálu, je skutečně tvrdou hmotou, slyší a křičí jenom křiky svojí hmoty a nemá šanci zjistit, že uvnitř žije něco jiného. Až teprve tehdy, když dostanete pořádně na frak a už jste dost vysoko, začnete slyšet hlas rozdvojený. A nemusíte mu ani rozumět, jenom cítíte hanbu, že jste teď zareagovali nějak jinak, aniž byste o tom přemýšleli, protože už cítíte, že v druhém člověku žijete také. A že vlastně ubližujete sami sobě. A to už je vysoký stav, který ještě musí projít fází pýchy, což je u bílých mágů dost dramatické, protože chtějí tak strašně pomáhat, obětovat se a bez nich to nejde...Pozor i informačně. Mně psali tento týden lidé, kteří se na nějakých duchovních stránkách dopídlili informace od paní, která tam vysvětlovala šílenou věc. Pozor, ale já vám to musím vysvětlit, protože i ona je dobrá. Vše je dobré. Teď se totiž ukládají informačně vrstvy. Na konci ledna se uzavřely poslední dveře, už jste se rozprostřeli, přemístili jste se do dalších fází a teď se zakořeňujete. A tato žena uveřejnila informaci, kdo dává krev, se spojuje karmicky s těmi, kteří dostanou transfúzi, a musí se k sobě přitáhnout. Nastalo velké zděšení. Vy si nedovedete představit, kolik jsem dostala dopisů. Vidíte to, tady je zakořeňování se buď informační pýchy, anebo strašení, což je černá nebo bílá magie. Prosím vás, už máte hodně naposlouchané. To jsou takové kraviny. Napřed bylo tabu říkat karma, teď už to tady je a každý se toho bojí, že jó... Karma je emocionální odpor. Je jedno, co ta hmota dělá, nemíchejte dohromady hmotný a duchovní svět. Hmota si dělá výboje a odpory. Pokud dám svoji krev a dám ji ráda, aby moje hmota byla k užítku tomu, komu bude zapotřebí dát krev, aby mohl pokračovat a přežít nějakou operaci nebo mu ulevit, tak mu krev dám, není důvod nedat. Ale když mě ta paní vystraší a já se budu bát to udělat, tak jsem v prdeli, protože už mám odpor strachu a fakt se mi něco stane. Vidíte, karma je výdej odporu. A pozor, nenosíte si ji zdaleka. To jsou mylné názory černých a bílých mágů. Hodně operují s takzvanými karmami rodu. Jestliže já neumím třeba lítost nebo neumím dvojku (mám vztahovku) a neumím odpouštět nebo jsem kritická, bojím se něčeho - to je jedno, kde ten odpor budete mít, tak si vyberete stejnou babičku,

prababičku, maminku, protože je to vaše karma a oni vás musí naučit, co neumíte, je to vaše. Mágové to házejí na svoje předky. A někdy i na zadky, protože stejně zase vychovávají potomstvo. To jsou věci, které musíte pochopit. Ne, já jsem se k nim narodil dobře, protože když budu pozorovat rodiče, jak se chovají, poučím se z toho a nebudu to dělat, karmu zastavím. Oni mi pomůžou. Vy máte dělat věci, které jsou dobré, opakovat je. Ty jakoby špatné, jsou pro vás právě dobré tím, že se poučíte a neděláte je.

Už Einstein říkal, že zlo neexistuje, existuje pouze absence dobra, ale vychází z každého bodu. Ano. Když se dostanu do situace, kdy na mě někdo zaútočí a já to nebudu umět skousnout, to je jedno jakým emocionálním odporem, já jsem ten, kdo vytváří zlo v odporu a nepřijetí a projektuji to na svět, protože ho od sebe odděluji. Tím pádem je něco, s čím nesouhlasím. Kdybyste viděli, jaké zázraky se dějí, když souhlasíte. To je neskutečné. Všechno si lehne. Hmota křičí a vy jí zkrátka dáte na frak.

Já si pamatuju, jak jsem toužila po sourozenci a tatínek s maminkou věděli, že maminka už nemůže mít dítě, já jsem byla takový oříšek, tak to chtěli zamaskovat, aby mi nemuseli vysvětlovat složité věci, a vždy říkali: „Vždyť budeš mít všechno sama.“ - „Ale já nechci, já se chci rozdělit!“ Tam bývalo takové narovnáání, a když jsem pochopila po pár letech, že žádný sourozenec nebude, udělala jsem si v jednom jediném okamžiku rodinu z celého světa, s čímž se samozřejmě v mém osudu počítalo, protože jsem si to přinesla. Vy si můžete okamžitě narovnat, cokoliv se děje ve vašem světě, ať přijdete o kohokoliv, vy o něj pak nepřijdete. Vy to jenom respektujete. Jestliže já ve svém osudu budu pořád brečet, že mi někdo z rodiny umírá, další můj osud bude stejný. Jakýkoliv odpor se musí do nuly vytratit. Vidíte, jak je úžasně dobré, co se vám tady děje. A pozor, vám se to potom dít nebude, bude se to dít všem ostatním, ale vy budete mimo. Nebudete ze začátku vědět, proč to je, i když teď už samozřejmě vědět budete. Ale už si nabíráte své vlastní zkušenosti.

Vrátím se zpátky k té krustě hmoty. Kolem sebe máte maličkou krustu hmoty. Když už dokážete umenšit množství odporů, které jste dřív dělali, vidíte, jak se vám začal měnit život a dnes vnímáte jinak oproti dřívějším stavům. Co všechno si lehlo, co kdysi bouřilo ve vašich tělesných schránkách. Co všechno jste pochopili a že záleží jenom na vašich duchovních ručičkách, jak jste zapracovali. A tak máte možnost přetvořit celý svět, protože vibrací se dostanete tam, kde na vás nic takového nedosáhne. Ale hlavně v této době schází království nebeské na zem. Vědomě. Přišel čas a DNA planety dozrálo, aby se naplnilo úplně po okraj a první várka svobodného ducha přetekla. Tady nastává stav nesmrtelnosti. Přestanete se bát smrti, protože odporem strachu ze smrti jste se činili smrtelnými. Všechno, co bylo v odporu, jste si činili sami sobě, neboť jste projektovali oddělenost, a o to šlo vašemu Satanovi těla. A on je velmi dobrý, protože zjistíte teprve tehdy, až vám sundá nebo vlastně nandá poslední schránku skafandru, ve které je naplánováno, že jsou to poslední zkušenosti, aby hmota a její křik ustaly, že jste doma. Že jste všude a vrátili jste se do stejného stavu, jako když jste se kdysi před miliony let nalili do této planety.

V této současnosti za námi ve 3D letí planeta podobného typu, kde se v této chvíli zrodila podobná duše, která odložila vědomostní stav, jako byl Ježíš Kristus. Tentokrát

to může být jiné jméno a Kristus, zkratka nějaký Kristus, který přináší informace, protože se blíží v časové posloupnosti příchod další podobné planety za 2000 let. Naše planeta proletěla poprvé v historii a vědělo se, že proletí touto fází, kdy budeme naplněni v prvním přebytku Ducha. Až Duch vědomě prostoupí bez odporu, zjistíte, že nebe ani peklo neexistuje. Je jenom fáze hmoty, která je nazývána peklem, ale peklo nikdy neexistovalo. Bylo vám pouze nastavováno, protože šíře odporů je fází archandělskou – bytostí, které se zjevují. Buď jsou v nižších fázích, kde vám Satan našeptává velmi dramatické věci, anebo i andělé. Pozor, vše co prožíváte, vaše vize, kontakty s vašimi duchovními mistry, které prezentujete jako mistry, všechno máte v DNA a nosíte ve svém těle sebou. Pouze se to uvolňuje, aby vás to informovalo v čase, kdy informace potřebujete dostat. Není totiž čeho se bát. Jakmile budete vůlí usilovat jako bílí mágové, abyste byli lepší a výraznější a postoupili, až naberete všechny ty kurzy a nekurzy, kde se říká spoustu nesmyslů, abyste si posílili vůlí těla v iluzi, že děláte dobro, přitom sloužíte zájmům hmoty. To je v oddělenosti. Já jsem vysvětlovala, že jsme celek. Bílá magie si představuje, že posílá obrovské množství lásky (nějaké energie), která letí na druhý kraj světa, aby tam láskyplně zastavila nějaký válečný stav. Prosím vás, jak by došlo k vybití a ke zkušenostem lidí, kteří se potřebovali narodit právě tam? Všechno je správné. Na správném místě a ve správnou dobu. V okamžiku, kdy jakoby posílám někam energii, vypouštím jedy v místě, kde žiju. Otravuji svými obavami a lítostmi své okolí a odžiji si to, protože onemocním a nebudu moct nic dělat ani chodit do práce. To vás všechno utluče.

Pamatujte si a za chvíli to budu číst z Tomášova evangelia: Jenom každý sám za sebe může projít nahoru. Tam nikde nebude skupina za vámi ve vleku, abyste si věčně hráli na hada a někoho tahali a cpali násilím. Ne. Každý sám pochopí. Hmota je iluze. Jednou mi moje starší dcera řekla krásnou věc, přestože spíš byla zaměřená logicky. Zvláštní bylo, jak někdy měla obrovskou intuici. Říkala: „Maminko, já vím, až jednou odejdeš, že tě zase příště potkám. A i když tě neuvidím fyzicky, budeš tam.“ Ano, to samé máte vy. Já už se do fyzického světa nevrátím, až odejdu z tohoto těla, nicméně všechny informace, které jste se přes DNA dozvěděli za ta léta, která k vám mluvím, s vámi půjdou dál, je to vaše vlastní Božství. Jste to vy sami. Díváte se iluzorně na někoho jiného, ale jste to vy sami. Váš plán byl tyto informace získat přes stav hmoty, který se vyvíjí. A to je skutečná realita.

Ano, tyto informace a lidé, s kterými jste kdysi žili a už neexistují, pořád platí. Před 2000 lety, když Ježíš přinesl tyto informace sem na Zem, mu rozumělo velmi málo lidí, a dokonce i někteří apoštolové mu nerozuměli tak, jak by měli. Bylo to záměrně v DNA planety vybráno proto, abyste se mohli dovyvinout, protože se očekávalo, že v tuto dobu planeta poprvé vypustí první duchovnost a objeví Jednotu. Naše planeta byla v regionu, ve kterém se objevujeme, dlouho vyhlížená, protože v 5D se všichni radují z ostatních planetárních systémů. Prosím vás, nenechte se nikým děsit, já vám doporučuji moc nepátrat. Víím, že počítač je fakt taková černá díra. Snažte se udržet svoji hmotu pod bičem sebeovládání, nastavte si třeba hodinu-dvě denně, víc ne. Vám to krade život. Potřebujete žít. Pokud budete mít duchovnost jenom načtenou, jste mrtvolky, jste hmota. Vy potřebujete žít praxi. Jestliže se chci duchovně vzdělávat a koukám do počítače, ale nevěnuji se ani dětem ani rodičům ani blízkým, nevěnuji se ani tomu,

abych myslel sám na sebe a šel se projít nebo se vrtal chvíli rukama na zahradě, přicházím o veliké věci, které se dějí. A pamatujte si, my jsme si to sem tou hmotou přišli odmakat.

Konečně se dostaneme k našemu zlatému Tomášovi. On jim trošičku utekl, protože odešel do Indie a jeho evangelium se proto trochu ztratilo a zatoulalo. Ale Tomáš byl velice blízký Ježíšovi. Vy už víte, že historie světa je nastavena a počítalo se s tím, jak se informace ven dostanou. Kdyby kdokoliv vůlí člověka chtěl zmanipulovat informace, zmanipuluje je jenom sám sobě, protože i on se vyvíjí dál a všechny informace, které vy jste měli v tu chvíli jakoby pod kontrolou, zjistíte, že vůbec nebyly. Vše se vyvíjí.

Jeho učedníci se zeptali: „Kdy nastane vzkříšení mrtvých a kdy přijde nový svět?“ A on jim řekl: „To, co čekáte, přišlo, ale vy to nechápete.“ Ano, planeta dozrává a nastává odlupování vrstev. Každá planeta a každý prstenec má svoji vibraci, to znamená, když jsme zvýšili dvakrát vibraci, zvýšil se nám dvakrát vibračně i podsvět. Lidé, kteří dnes umírají ve 3D nitra, se už neudrží na planetě a strhává je planeta za námi, na které se právě narodil jiný Kristus. A přináší informace, aby se tam za dalších x–tisíc let ten člověk dovyvinul, protože si potřebuje dožít pár oblečků. Potřebuje si prozkoušet reakce svých oblečků, aniž by dokázal zasáhnout. Protože ten, kdo tady velí, je Duch. Duch vždycky velí hmotě, ale jde to jenom od jisté fáze, kdy ta hmota zeslábně. Síla vašeho oblečku (skafandru) je mělčí, slabší, už jste schopni si nevyčítat věci, jenom využít toho, že jste získali zkušenost, a do podobných věcí už nikdy nepůjdete. Bylo to tady vždy, akorát jste to neviděli. Ano, uvnitř naší planety, která se zdá být hmotná, žije Bůh.

Jeho učedníci mu řekli: „24 proroků bylo v Izraeli a všichni mluvili o tobě.“ A on jim řekl: „Zapomněli jste na živého a mluvili o mrtvých.“ Dneska jsem o tom mluvila, jestli si vzpomenete. Já nejsem Iva. Jsem vaše Božství ve vás. Ano, Ježíš nikdy nechtěl, aby se o něm mluvilo, vždyť to byl Kristus. On o to vůbec nestál, byl obyčejný, veselý, normální člověk, který pouze měl umenšenou hmotnou fázi a dovedl ji ovládat, tzn. v něm žil Bůh. A ti, co pořád o něm budou mluvit a vyvyšovat jenom osobu Ježíše, jsou v pytli. Tam je jenom vzhlížení a oddělenost pekla od nebe. Všechno znáte z mých přednášek, které jsem dopodrobna vysvětlila, a jak horko-těžko jsme postupovali, protože já vám nemůžu říct všechno najednou, to nejde. Vy byste mi vůbec nerozuměli. Vždycky jsem něco malinko přidala a něco malinko jsem ponechala za námi. Já se vlastně prozíráám informačně přes hmotu a vy si pak můžete po kouscích uvědomit ve vašich praxích života, že to pracuje. Jinak by nebylo možné vás propašovat do stavu bez odporu.

Jeho učedníci mu řekli: „Prospívá obřízka nebo ne? A on odpověděl: „Pokud by prospívala, Otec jejich by je z jejich matky zplodil obřezané. Ale pravá obřízka na duchu přináší velký prospěch.“ Ano, vy máte obřezat hmotu, která vám vládne. Vlastní hmotu zbavit egoismů a být absolutně spravedlivý. Jestli jenom v něčem povolíte Satanovi, ach to je darda. Já jsem teď nedávno řešila výchovu dětí. Otec velmi hodný, nadaný, ale zase až moc, tam se mi maličko zdá, že se bojí stanovit pravidla silou, protože chce být hodný. Pozor, to je takové: „Když teď budu zlý, nepůjdu do nebe.“ To je ještě fáze egoismu. Matka hodně dobrá, ale má obrovský ochranný pud nad dětmi. Když by

otec věděl, že se nemá povolit dětem, co mají dělat nebo nedělat, pokud to překročí určitou míru, matka zasáhne a nedovolí mu zakročit. Takže průser. A teď se stalo, že jedno z těch dětí přišlo s velkou dardou, milovalo nějakou činnost a bylo vyloučeno. Drama, obrovské drama v rodině. Najednou při tom dramatu, které prožívali, mi rozuměli. Předtím ne, nechtěli slyšet, že oni nekrotí vlastně ego, že dítě má ego, a to ego chce. Vy potřebujete zkrotit své dítě, ono se k vám narodilo, abyste mu pomohli odhalit svoje vlastní nitro Boha. A jestliže já ho budu chránit a rozmazlovat před zlým světem, jednou tady nebudu a svět mu dá na prdel a bude stále nešťastný. Já jsem měla železné ruce kolem sebe. To byla tvrdá výchova, já jsem fakt takový „Sparťan“ a nikdy jsem nefňukala. Také bych bývala chtěla něco jinak, ale vždycky stačila představa, že to udělám, za minutu už jsem věděla, že to neudělám, že bych se styděla. Když mi táta řekl: „Hele, teď se mnou půjdeš obkládat palubovkami chodbu.“ A venku každou chvilku zvonek crrr: „Půjde Ivanka ven?“ a Ivanka ne, Ivanka stála zpražená. Ale já bych se styděla brečet nebo se nafukovat nebo cokoliv, zkrátka musíte svoje tělo držet v pozoru. A pak se táta za nějaký čas vždycky usmál, povolil a říkal: „Běž už, běž, stejně už tam jsi hlavou.“ A já jsem říkala: „Děkuju...“

Ano, ano, to jsou zkrátka povinnosti a vy byste měli být vedeni k práci, protože kdo si to neodmaká, žije ve fanatismu. Fanatismus, že ono to bude pracovat, i když on pracovat nebude, to není pravda. První pomocná ruka je na konci vašeho ramene. To je stejné, jako když jsem mluvila o tom, jak jsem věděla, že se mi nic nemůže stát. Ale bylo by fanatismem jezdit v autě jako šílenec po městě třeba stovkou, když se mi nic nemůže stát. Ne, ne, ne. Já bych to těm andělům v uvozovkách zkomplikovala, a to já nikdy dělat nebudu. Vy svým tělem jako nástrojem, který máte v ruce, potřebujete prokázat, že také pro to něco uděláte. A to je velmi důležité vědět, spousta lidí to bere jen tak jako...

Ježíš řekl: „Blažení chudí, neboť vám patří Království nebe.“ Ano, už jsem o této větě kdysi dávno mluvila, ale znovu ji připomenu. Všechno, co máte, je půjčené, včetně svého těla, a nic vám nepatří. Užívejte to, v tomto osudu je to vaše, ale nesmíte na ničem lpět. Když budete lpět, nejste chudí, ale jste v prdeli, protože podléháte hmotě. Jste hmotou, která to má a nepustí a kopla by, kousla by, poprala by se. Pozor, vy se nemusíte prát tělem, stačí ze sebe vysílat negativní emoce, když vám na vaši hmotičku někdo sáhne. To už je běsnění nitra. Kde máte nebe? Není... Pak si žijete peklo a čím víc odporujete, tím víc se musí vybíjet vaše karma. Tzn. musíte dostávat šance, jak to opravit. Mluvím nejen o majetku, ale i o dětech, o partnerech, i to je vlastnění hmoty. Musím odevzdat každého, každé mé dítě i partnera, jestliže má odejít. Buď se rozhodne odejít nebo zemře, to už je jedno, je přece blaženost setkat se s tím člověkem. Pokud fňukám z lítosti nad tím, že mne někdo opustil, ať vědomě odešel nebo zemřel, vlastně se netěším z toho, že se mnou byl, protože kdyby se mnou nebyl, dnes jsem nebrečela. To jsou všechno obrovské egoismy, kterým jenom nerozumíte, a dělá to hmota sama a vtahuje vás do svých her. Uvědomte si, že s tím stejně nic neuděláte. I kdybyste se postavili na hlavu, toho člověka neoživíte. Ale my jsme spolu šli, něco jsme se společně naučili, to je přece dar. Obrovský dar.

Ježíš řekl: „Kdo nemá v nenávisti svého Otce a svou Matku, nemůže se stát mým učedníkem.“ To je geniální. „A kdo nemá v nenávisti své bratry a své sestry a nenese svůj kříž tak jako já, nebude mne hoden.“ Rozumíte tomu? Nemůžete být učedníky Krista, když byste byli Bohové hned, nebylo by co učit. Napřed musíte nenávidět, třeba i matku i otce nebo sestry a bratry, protože ve fázi nenávisti jste hmotou, kde On přišel dát informace, jak se dostat ke svému vlastnímu Božství. Vidíte, že přišel skutečně jako učitel, ale vy už také budete učitelovat. Pamatujte si, napřed musíte zvládnout svoji vlastní hmotu, to znamená dostat se ven z fáze odporů, abyste teprve potom mohli vyučovat. Jestliže bílí mágové učí, dopadne to jako s paní, která říkala o té krvi. Vybudí strach, ale pozor, ta žena si to splatí. Protože fáze odporů, kdy posílila hmotu druhých lidí tou informací, se stáhne na ní. A zase je to dobrá zkušenost, to není prosím vás kritika, vy moc dobře víte, že to já neumím, zkrátka vidím, jak je všechno dobře, ale musí vám ty věci dojít. Ať si každý dělá co chce, on to má ve skafandru, musí si to vyžrat a naučit se to.

Ježíš řekl: „Ten, kdo poznal svět, objevil mrtvolu. A kdo objevil mrtvolu, toho není svět hoden.“ Ano, zase se vracíme ke stejnému tématu. Mrtvola je hmota, je skutečně jenom kabátem vašeho Ducha, vašeho Božství, které je jedinou realitou celého světa. Zlo je projektováno jenom proto, že hmota bouří a vládne nad Duchem. Jakmile ale zjistíte tuto fázi, prožijete se sem, začnete vládnout. Všechny věci, které se dějí na celé planetě, se vám vyhnou a je vám pak už jedno, jestli a kdy zemřete, co se bude dít, protože víte, že vše je hotové a vy tím procházíte, potřebovali jste si to prožít, a je jedno z jakého důvodu. Nešťouřejte do toho proč a jak. Až objevíte skutečně mrtvolu (hmotu), není vás svět hoden, vy už sem nepatříte. A i když se tady pohybujete, nic se vám neděje, na vás ta mrtvola nedosáhne.

Ježíš řekl: „Blažený člověk, který se namáhal, ten našel život.“ To se týká práce, o které jsem mluvila. Jestliže se setkáte s člověkem, který bude naříkat, že nemá práci, a nic proto neudělá nebo se vyhýbá nějakým činností, je to největší odpor, který vůbec můžete jako jednotka vyvinout, protože odmítáte být platným členem světa. Teď vidíš nádobí, vid'? (smích) Ne, ne, ne, zase nebud'te fanatičtí, já jsem zažila vedle sebe moji maminku, pro kterou byla jenom a jenom práce, to je extrém. Vy také máte žít. Ano, my jsme všichni pracovití, nedávno moje starší dcera pronesla jednu nádhernou větu, ona je neuvěřitelně pracovitá, co všechno zvládne. A já jsem se smála a říkám: „No, ty sis taky nabrala DNA...“ a teď jsem všechny jmenovala: „Adamcovi, Čermákovi, Račukovi...“ A Lucka mi na to řekla: „To je vražedná kombinace.“ Ano, kamkoliv jsme se podívali, všude v rodině byla skutečně v nějaké formě šílená, až neuvěřitelná pracovitost. To zkrátka máte v sobě. Já jsem 12 let makala do noci 16 hodin v laborce a v sobotu jsem se celý den věnovala jednomu člověku, devět hodin jsem mluvila. Jednou za čas se stalo, že půl roku objednaný člověk najednou odjel např. do lázní, musel odjet a nedal mi ani vědět. A najednou nikdo nepřišel a já jsem si nevěděla rady. Chodila jsem od okna k oknu a říkám si: „Co já budu dělat?“ Všechno bylo jinak hotové. Vy si prostě neumíte jen tak lehnout a vzít si knížku, vás ruší ten klid, a to už je pak jako magořina. Ale musíte prokázat tomu světu. To znamená, když nebudu mít práci, půjdu a něco udělám doma nebo uvařím, někomu pomůžu, někomu posloužím, abych něco splnila. Také si třeba odpočinu, využiji volna. Pak zjistíte, kdybyste pořád spali, je

únavnější, než kdybyste makali. Není jiná možnost, než splnit ty požadavky. Stane se, že některé práce děláte radši a některé jsou spíš odstrkované. Musíte se naučit nesednout egu na vějičku. Já jsem vždy dělala jako první ty nejprotivnější věci. Ale to byla blaženost, takové: „Jé, mám to za sebou, teď už mě čekají jen krásné povinnosti.“ Musíte si to zkrátka odmakat. Říkat jenom fanaticky: „O mě se Pánbůh postará!“ a nedělat, vás vždycky dožene. Ale zase, člověk si to dobře musí prožít, protože ujel do fanatismu a musí mít svoji zkušenost. Já potřebuji přispět, aby se o mě společnost (neboli vy všichni) nemusela starat, abych neskončila na pracáku. Budu něco dělat za každou cenu, budu se ptát, budu skutečně pátrat po práci. Já bych klidně i zametala chodníky. Jak já vždycky záviděla těm metařům... Já bych trhala i travičky okolo chodníků. Oni mi kdysi řekli (shora), že už jsem si zahrála úplně všechno, dnes bych mohla dělat cokoli a vůbec by mi to nevadilo. A je to pravda, nenašla jsem žádnou lidskou činnost, kterou bych odvrhla. To není.

Ježíš řekl: „Dávejte pozor na živého, dokud žijete, abyste nezemřeli a chtěli ho pak vidět, ale to už byste nemohli.“ Ano, váš Duch neboli spravedlnost neboli absolutní Jednota, stav bez ega je tím skutečným živým, co v sobě nosíte. A vy se pořád díváte, tedy vy už ne, ale většina lidí na planetě se dívá na tu mrtvolu a upřednostňuje ji. Oni budou vědět, jak to je, až odskočí do neprojeveného světa, ale budou pořád chyceni planetou. Jenže vy to musíte zjistit tady za svého života, to je to, co se počítá, jinak odcházíte z hmoty v určité fázi odporu, kterým budete pokračovat, a ten odpor bude mít váš následný skafandr, který si na sebe navléknete. Fáze úplného vypuštění je fáze osvětlení, kdy už vás skutečně vyplivne i planeta. Pak už záleží jenom na vás, jestli se budete chtít vrátit. Já jsem se pro vás vrátila, přestože ten vstup byl dramatický. První, co bylo, že jsem dostala na prdel od porodníka a tři a půl dne jsem se tlačila ven. Divím se, že maminka porod přežila. Maminka byla vloni nemocná s páteří a měla čas ležet, to nikdy neměla, protože furt makala. Tak vždycky koukala do stropu a jednou z ní vypadlo: „Ty, to ti je divný, že jsi normální, když jsi se tak dlouho rodila.“ A já jí říkám: „Myslíš?“ Pak se začala smát... Co všechno se pak odehrává zpětně při pochopení, všechno je nastavené. Tak.

Viděl Samařana, který nesl jehně a šel do Judska. A Ježíš řekl svým učedníkům: „Proč jde s jehnětem?“ A oni mu odpověděli: „Aby ho zabil a snědl.“ A on jim řekl: „Dokud žije, nebude ho jíst, ale až ho zabije, bude z něj mrtvola.“ Oni řekli: „Ale jinak to udělat nemůže.“ Řekl jim: „Vy sami si hledejte místo spočinutí, abyste se nestali mrtvolou a nesnědli vás.“ Ano, tady vidíte, jak se rozlišuje fáze hmoty, kdy jste hmotou. Ano, hmota požívá hmotu, prosím vás. Ale fáze hmoty vás strhává k egoistickým činům, a tím jste také vlastně mrtvolou. Jediné, co vás oživuje, je stav Ducha, a nad tím vždycky máte vládu, jenom pokud vládnete sami sobě. Kdy překřičíte svůj skafandr, který vás nutí dělat věci a pozor, když mu podlehnete v nějaké fázi, nevyčítat si to. Být mu vděčný, že předtím křičel a nepřekřičel, protože příště si dáte větší pozor, navíc máte další zkušenosti z toho, co se všechno dělo. Skutečně máte kráčet krok za krokem. Já vám bohužel nemůžu vyprávět všechny historky, a to jsem jich řekla hodně ze svého života, kdy člověk sbírá zkušenosti a co všechno si musí odžít, aby pak už lehce mávnul rukou. Pak stačí, že vidíte, co se k vám blíží, jaká vějička od hmotného světa a úplně s lehkostí ji odmítnete. Neváháte ani vteřinu, už víte, co byste udělali.

Salome řekla: „Kdo jsi člověče? Vstoupil jsi na mé lůžko a jedl jsi z mého stolu.“ A Ježíš jí řekl: „Já jsem ten, který povstal z toho, co je jednotné. Dali mi z toho, co patří mému Otci.“ A Salome řekla: „Jsem tvá učednice.“ A Ježíš jí odpověděl: „Proto ti říkám, kdo je mu podobný, bude naplněn světlem a kdo je však rozdělen, bude naplněn tmou.“ Ano, to jsou pochybnosti a lákadla hmotného světa. Já jsem minule na přednášce vyprávěla příběh, který se mi stal, ale bohužel jsem ho nedovyprávěla. Někdy se mi stává, když se moc snažím vám všechno vybarvit v povídání, tak odběhnu a už se nedokážu vrátit. Byl to příběh, kdy se na začátku roku můj nejstarší vnuk odrazil od futra a s takovým zvláštním pohledem mi začal masírovat ramena, což v životě neudělal. Já jsem loupala brambory v kuchyni, dělala jsem večeri pro 11 lidí a babička proti mně pila kafe. Když to začalo, jak mi masíroval ramena, jí tak vystoupili ty oči, ale mně taky. A říkám: „Co to děláš? To je příjemný, mě ramena nebolí, ale je to fajn, byla jsem celý den u sporáku.“ A on mi říká: „Já nevím babi, já jsem to nikdy ještě nedělal.“ Já říkám: „A proč?“ A on: „Já nevím.“ Tak říkám: „Fajn, tak pokračuj.“ Masíroval mě nevím jak dlouho, jestli 10 minut. V jednu chvíli jsem najednou cítila, jak z levého ukazováčku asi 5 cm pod krční páteří najednou mi projel elektrický proud, úplně „bzzzzz“ jsem slyšela v levém uchu. V tu ránu, jak to proběhlo, říkám mu: „Stačí.“ Chvilku mi to vrtalo hlavou, ale pak bylo tolik starostí, že jsem na to zapoměla. Pak se rozloučili, druhý den už odjížděli do Francie a já jsem šla spát. Lehla jsem si do postele, spala jsem s Matýskem, obrovská blaženost přišla, ale obrovská, pak jsem slyšela, jak Matýsek šel spát a usnul hned. Ale já jsem nespala skoro celou noc a uprostřed noci se mi rozjel zip ze skafandru. Já jsem byla obrovské světlo, které vyletělo nad planetu. Ta světla máte všichni v sobě. Ať dělá kdokoliv cokoliv, ať hraje třeba desetinásobného vraha, vy se sem přicházíte osvobodit přes zkušenosti vašeho bytí. Ale chci říct, že tam nahoře, když jsem byla světlem, jsem viděla zpětně, jak šel film zpětně do doby, kdy ten Giovanni se opřel zase o futro a zase znovu se odrazil a šel ke mně. Oni mi vlastně ukázali, že přes něj mi něco udělali, on chudák neví, že je taky takovou postavičkou. Já jsem zažila věci, kdy si najednou moje tělo stouplo a někam utíkalo a potřebovalo něco udělat. Prosim vás, nikdy se nedivte, budou se vám stávat věci, kdy si nebudete vědět rady, proč jdete, kam jdete, co děláte tomu druhému třeba.

Minulý týden jsem u sebe měla báječnou mladou ženu, která mě chodí učit na kytaru a měla s sebou malého chlapce, protože to bylo zapotřebí. Povídali jsme si, hráli jsme na kytaru, vyprávěli, a když odjížděli (její manžel je přivezl a šel do sauny a zaplavat si, oni nejsou z Teplic), tak jsme se smáli, protože mi psala SMS-ku, že malý Tomáš říkal: „S tou Ivankou to utíká, my jsme tam byli 4,5 hodiny, rychleji než u kompu.“ To je ocenění u malého dítěte tedy, Adamcová a „kompjútr“... Tak, tak, tak a teď jsem se ztratila, vydržte...

Ježíš řekl: „Jeden muž měl hosty a když připravil hostinu, poslal svého čeledína, aby hosty svolal. A přišel k prvnímu a řekl mu: „Můj pán tě volá.“ Ale on řekl: „Mám u obchodníků peníze, přijdou ke mně večer, já musím jít a dát jim pokyny, z hostiny se omlouvám.“ Šel tedy k druhému a řekl mu: „Můj pán tě zve.“ Ale ten odpověděl: „Koupil jsem dům a je mě tam celý den zapotřebí, nebudu mít volno.“ A tak šel k dalšímu a řekl mu: „Můj pán tě volá.“ A on mu řekl: „Můj přítel se bude ženit a já jsem ten, kdo bude pořádat hostinu a nemůžu přijít. Z hostiny se omlouvám.“ A šel za dalším

a řekl mu: „Můj pán tě volá.“ - „Koupil jsem vesnici a jdu, abych vybral daně a nebudu moct přijít, omlouvám se.“ A tak se čeledín vrátil a řekl svému pánovi: „Ty, které jsi pozval na hostinu, se omluvili.“ A pán řekl svému čeledínu: „Jdi ven na cesty a přiveď ty, které tam nalezneš, aby se zúčastnili hostiny. Kupci a obchodníci nevejdou do míst Otce mého.“ Když jsem byla malou holčičkou, už jsem se o tom zmínila, jak vlastně všechno musíte zúročit, všechno, co prožijete s vašimi rodiči, ti jsou vaši prvotní učitelé, vy se potřebujete sjednotit s Celkem. A já jsem viděla, že můj tatínek se mi hodně věnoval, pořád mě hlídal, protože moje maminka neustále pracovala. Ona musela pracovat, měla jsem nemocnou babičku, ale ona pracovala i tak ráda, že i když by nemusela pracovat, radši pracovala. A to je ono. Věřte mi, já jsem se obrovsky poučila. Neměla jsem jí to za zlé, věděla jsem, že splnila svoje povinnosti a práce pro ni byla důležitá. Věděla jsem, že já také budu jednou hodně pracovat, ale nikdy nezapomenu na člověka. Vždycky dám přednost lidství. To je strašně důležité vědět. Ve starších letech, když už jsme byly s maminkou samy doma, kolikrát jsem měla rozděláno spoustu práce a viděla jsem, jak maminka přišla a sedla si v kuchyni. A teď jsem cítila, jak moje hmota, kterou jsem si od ní nabrala, se snaží dělat. Co mi dalo práce, než jsem svoji hmotu usměrnila, abych si vedle ní sedla a úplně zapomněla na to, co jsem chtěla předtím udělat. Práce vám fakt neuteče v uvozovkách, ale ten člověk by za 5 minut nemusel existovat. Je důležité pochopit věci, které jste v životě dřív odmítali, a když neodmítali, tak vás nějakým způsobem tížily, abyste je nedělaly. Jsou to někdy drobnosti, které nevidíte, ale ony se čas od času ozvou. A věřte mi, že vás přestanou otravovat až teprve tehdy, když je pochopíte, protože dnes, když moje maminka přijde, všeho nechám. Sednu si s ní, nasmějeme se a popovídáme si, i kdybychom dělaly cokoli, stačí 5-10 minut, ona se pak zvedne a odejde si za svým. A sama třeba řekne: „Já tě zdržuju, vid’?“ Říkám: „Nezdržuješ mami, ne, ne, ne.“ - „Já už jdu, udělej si to, to je zapotřebí.“ Věřte mi, to je ono.

Hmota je mrtvá, vydrží, když ji vytřete až za hodinu. Ale co teď chci říct druhému člověku nebo on mně, nikdy nepočká. Je to stav učení, možná se máte zrovna dozvědět něco, o co byste přišli. Nebo se zeptat na něco a už třeba nebude nikdy žádná příležitost v tom smyslu, co teď zrovna potřebujete vědět. Je nastaveno, když se sejdou dva a více lidí v mém jménu, ti lidé nemluví hmotně, hmota „nekrafe“ a nepomlouvá, neštěká a nezlobí se a nekritizuje. Když fakt mluvíte z nitra, má to smysl, hlavu a patu. Vy víte, že já jsem strašně ukecaná. Vždycky jsem říkala svému muži: „Ty mě budeš mít jednou plný zuby, vždyť já tu hubu nezavřu od rána do večera.“ A on mi říkal: „Mluv si od rána do večera, mně to je jedno. Protože to, co z tebe padá, má hlavu a patu.“ Když budete mluvit a bude to mít smysl, je to to nejkrásnější, co světu můžete dát. Ještě tam mám jedno, vydržte.

„Kdo poznal všechno, sám v sobě má ale nedostatek, má nedostatek ve všem.“ Víte, lidé se většinou pídí po informacích vnějších. Nikdy toho nemůžete docílit, uvědomte si, že svět se vyvíjí. Všechno se mění, všechno je každou chvíli jinak, a i kdybyste měli nejzdatnějšího člověka, který bude studovat od rána do večera cokoli, nikdy nemůže poznat všechno. Já vám dnes ještě nemůžu říkat věci, které kdy budou. Uvědomte si, že pátrat po minulosti, jak jste zvyklí, pozor i po budoucnosti, je zbytečné. My jednou skutečně budeme umět vidět do minulosti i do budoucnosti přes DNA. A budete umět

věci, které nevíte, že vůbec existují. Já sama nedávno, zrovna když jsem řešila brýle, jsem si vzpomněla na stav, kdy jsem se zavřenýma očima viděla úplně ostře a všechno, a přitom fyzické oči byly zavřené. Existují věci, které si ještě lidstvo neumí vybavit, protože je hmotou. Ale naše planeta odešla z nižší třídy do vyšší a dostane k dispozici obrovské hmotné věci, protože bude Duchem vládnout nad hmotou. Duše, které se pohybují v nitru ve 3D, budou znovu vrácené do 3D planety, kde budou pokračovat ve svém vývoji. Stav, kdy vlada na planetě je skutečně v rukou Ducha, je mine, ačkoliv se s tím v tomto životě setkávají, protože i oni musí vidět, co všechno existuje. Je to jenom tušení, co všechno je. Někdy vás Nadjá vrátí v různých snech nebo vizích, kdy vám to připomene v dobách, které jsou pro vás zatěžující.

Ježíš řekl: „Blažení jsou ti, kteří se pronásledují ve svém srdci. To jsou ti, kteří opravdu poznali Otce. Blažení hladovějící, neboť vnitřek bude nasycen tím, po čem touží.“ Zase se tady mluví o stavu hmoty a stavu Ducha. Protože láska je stav bez odporu. Všechno, co je pod odporem, není láska, i kdybyste viděli hrozně hodného člověka, který chce něco jiného, než je. Je to jeho stav věci. Ale zase je to dobře. Dejme tomu, dám příklad. Zkuste si představit, uvidíte člověka, který dostal své tělo, to je jedno v jakém pohlaví, a chce druhé. Homosexualita nebo stav, kdy nemáte rádi sami sebe za to, jak vypadáte, to už je jedno, to je podobné. To je první zásadní egoismus. Jestliže dostanu svoje tělo, z pohledu shůry je egoismus, že nechci být tím, co jsem, a chci být něco jiného. To je hodně dramatický osud a život, a měli bychom být hodně soucitní, protože ten člověk si potřeboval navléknout svůj skafandr proto, aby si to prožil. Dřív možná tyto lidi sám odsoudil. Všechno, co odmítnete, se vám vrátí v následném čase dalších těl nebo dokonce v současném životě. Nemusíte to mít vy, ale může se to třeba probudit ve vašem dítěti, když jste někde ze sousedství. Někdy to tak bývá, když se máte hodně rychle učit, tak to přichází. V těchto fázích si pak uvědomíte, jak trpíte. Lidé, kteří nemají rádi své tělo, se mohou dnes také nechat předělat, ano, i to jde. Ale uvědomte si, že nitro člověka je pořád stejné. Já jenom klamu svět. Navenek jsem druhé pohlaví, ale vevnitř vím, že jsem se narodil tím, čím jsem. Tam všechno převažuje. Je to obrovské utrpení, ale je zapotřebí, abych v příštím životě neodsoudil stejné konání lidí. Jsou různé formy odporů, které se vám pak vracejí. Pokud už to víte, je jedno, kde ještě děláte odpor. Zastavte ho. Jedno v čem. Protože příště byste zase pokračovali. Vyplatí se přikázat své hmotě: „Hele, lehni, běž na místo!“ Je to stejné, jako když si koupíte pejška a učíte ho nedělat loužičky a poslechnout. Klidně ho i pochvalte, když něco udělá dobře, dejte mu cukřík, protože si ho zaslouží. Ono vás pak bude obrovsky poslouchat. Někdy se stane, že nečekaně něco vyšle. Zavrčí třeba. Já jsem se strašně rozesmála v Žichlínce před dvěma lety, jedna paní mi pak napsala: „Ivanko, já vás moc miluju, ale uprostřed přednášky, kdy jsem se skvěle bavila, jsem cítila, jak z trojky na vás něco vrčelo.“ A já jsem jí tenkrát řekla: „Výborně, to je dobře, protože Satan vašeho těla ví, že vám říkám informace, kdy on o vás přichází. Proto vrčí. To je dobře.“ A ona říkala, že se mi to bála napsat, myslela si, že to je na závadu. Pak pochopila, že to je super. No jasně, všechno je dobře!

„To, co máte v sobě, vás zachrání, když to vytvoříte sami ze sebe. Jestliže to v sobě nemáte, pak vás to, co v sobě nemáte, zahubí.“ Pamatujte si, všechno, co tady je nastavené a děláte to rádi, vás zachraňuje. Všechno, co byste nedělali rádi, vám

ublíží. Nedávno mi psala známá, jestli má držet půst, přitom dělat pitné dny a takové věci. Já jsem říkala: „Podívej se, jestli cítíš, že se potřebuješ odlehčit, udělej si pitné dny, ale udělej si je ráda. Jakmile to děláš jenom proto, že se to má dělat, a každý den koukáš na hodiny a tlačíš je očima, už aby byla další hodina pryč, přitom ti kručí v žaludku a šla by ses oběsit, vyskočit z okna a nevím co všechno, to tě zdemoluje.“ To, co vchází do vás, vás nikdy nemůže poškodit. Co z vás vychází, vás může poškodit, protože podlehnete fázi hmoty a vychází z vás ta hmota, to je tedy darda.

Jeden muž mu řekl: „Řekni mým bratrům, aby se se mnou rozdělili o věci po mém otci.“ Ale on pravil: „Člověče, kdo mne ustanovil za dělitele?“ Obrátil se ke svým učedníkům a řekl: „Jsem snad ten, který rozděluje?“ Ano, vy si musíte vyřešit věci sami. Jestliže jste zažili ve svých rodinách v minulosti jakékoliv dělení majetku nebo cokoli, dnes jste v podobných problémových situacích právě proto, že tenkrát jste to nevyřešili dobře. Kolikrát zjistíte, když se něčeho vzdáte nitrem, že to dostanete nebo se vám obrovsky uleví. Mně nedávno psal někdo ze Slovenska, že mu zemřel otec a vedle v domečku žije matka toho otce-babička, o kterou se stará její dcera, tedy teta. On má ještě bratra, který je v současnosti ve vězení, a teď mají něco dědit po tatínkovi, který zemřel. A chlapec se ptal (on byl strašně fajn), co bych udělala, kdybych byla na jeho místě. Původní verdikt zněl na velké peníze, ale jemu by stačila i polovina, protože jeho teta se stejně stará o babičku. Ten dům stavěli kdysi dávno svépomocí (babička). A každý je nějak na té hmotě zainteresovaný. Babička rodinu svého syna moc nemusela, tam bylo něco divného, a chlapec vždycky usiloval o lásku té babičky i tety. A i když je pozval na návštěvu, nepřišly. Anebo on k nim přišel ještě předtím, než tatínek zemřel, a chovaly se k němu úsečně. Napsala jsem mu, ať se rozhodne jeho bratr jakkoliv, i kdyby chtěl velký peníze, že bych jim řekla a dala najevo, že mi stačí ty malé, a můžou mi to i splácet, protože vím, že se o starou babičku starají. Když na ně házel „cukrblíky“ a úsměvy a snažil se, nikdy žádná odezva nebyla. To je jasné, jeho rodina byla trochu odstrčená. A on mi napsal: „Ježíš, mně se ulevilo.“ Chlapec (jeho ego) uvažoval: „Co kdybych udělal chybu, když si to nevezmu všechno...“, ale na druhou stranu vidí úlevu. Pomohla jsem mu se rozhodnout, protože jsem mu řekla, jak bych to udělala já, a on to vzal na sebe. Do týdne mi napsal nádherný dopis, říkal: „Ivanko, mně se strašně ulevilo. S penězi jsem spokojený, je jich i tak dost. A najednou přišla teta, přišla babička. Celý život jsem chtěl, aby mne prarodiče milovali, a nikdy jsem toho nedocílil, až teď tím činem, protože jsem vlastně ocenil, že oni ten dům stavěli.“ Vy nikdy nedocílíte změny, když budete koukat jen na sebe. Záleží na vašem postoji. Bratr, který bude trvat na těch velikých poplatecích, to tady nechá. Vy tady všechno necháte. Nic si neodnesete, jenom ten odpor, kdy jste bouřili a chtěli něco uskubnout.

Řekl: „Pane, mnozí jsou okolo pramene, ale žádný není v prameni.“ Ano, dneska jsem vám to ukázala. Jakmile odložíte veškeré odpory nitra k čemukoliv, co se děje. Já jsem vysvětlovala, jak jsem někdy hodně přísná, ale jsem přísná na schránku druhého člověka, to teď nepatří na tebe, jenom ukazuju na tu bedýnku. Vždycky seknu. Jakoby mi ztvdne tvář a cítím, jak to přijde, Duch sekne tu hmotu. Ovládám tu svoji, smím seknout tu druhou, jenom tak jemně, a to já umím. Já jsem v tom mistr. My máme souseda. On je strašně fajn, moc hodný člověk. Kdysi dávno byl dokonce u mě na výkladu. U něj cítím ještě snahu vypadat lepší a hodnější než ostatní lidi, ale až

extrémně. Občas se potkáme, když jdu vynést něco do popelnice. Nedávno parkoval tak, že tam bylo místo, já jsem ho jenom autem objela, abych se dostala na to místo a projela do garáže. Parkovala tam dodávka, a ještě koupil dceři autíčko, ale mně to nevadí, když se dostanu do své garáže, o nic nejde. On vylezl a chtěl mi dát najevo, jak strašně rád to přeparkuje. Ale nebylo to nutné. Ten člověk se snaží na obdiv nafouknout, jak je dobrý. Zavolal na mě: „Třeba klidně i o půlnoci na mě zazvoňte, to nevadí.“ Já říkám: „Není třeba, to je dobrý, vždyť tady je místo, nemusím na vás zvonit. Nedělejte si starosti.“ Teď bylo vidět, že jsem ho neocenila, jak je hodný, zase to zopakoval. A zase... A to už vidím, jak musím seknout do toho člověka, tak jsem nasadila takový tupý výraz a místo toho, aby se dočkal pochvaly, říkám mu: „Petře, ale já jsem docela dobrý řidič.“ - „Tak jsem to nemyslel...“ (smích) Trošku jsem si zahrála hru s jeho egoismem, zkrátka vždycky vycítím, kde ta hmota vykoukne a hned ji fláknu přes „kušnu“, aby to zalezlo zpátky, aby se člověk trošku narovnal. V tom jsem mistr a budete taky, protože to vycítíte. Vy mu neubližujete, vy toho člověka osvobozujete od jeho výbojů a „přebobtnání“ toho, co se tam děje. A o to jde. Je u toho docela i prdel.

My jsme se kolikrát strašně nasmáli, co se dělo za věci. Já si pamatuju a teď nevím, proč mi ten příběh padá do hlavy. Kdysi v laborce jsem měla jednoho starého pána, který byl těsně před operací, že mu uříznou nohu. Já jsem věděla, že strašně špatně chodí, dokonce jsem ho i přivezla, on měl přijít vyměnit zlato, abych mu dělala zlatý můstek. To bylo někdy na přelomu roku 2000, a předtím za mnou přišla Lucka, ona hodně sportovala a říká: „Mami, vypereš mi boty?“ Tak já strčila kecky do pračky, byly nádherně vyprané a pozor, to bylo snad poprvé nebo podruhé, co jsem to dělala. Přišel k nám ten pán, vyřešili jsme zuby, a ještě jsme si hezky popovídali, bylo mu kolem 80. Povídáme si v laborce, už ho vyprovázím a říkám mu: „Já vás odvezu, vím, kde bydlíte.“ On bydlel u hřbitova v Teplicích. „S mojí dcerou jedeme do města a já vás odvezu, ať nemusíte pěšky, tam nic nejedí.“ Stáli jsme v chodbě a najednou, to bylo velice zvláštní, jak on o tom začal mluvit. Říká mi: „Vy jste takový hodný člověk, já bych chtěl mít takovou snachu, jako jste vy, víte, moje snacha je hrozná ženská. Ta je líná jako veš.“ V tom vidím, jak Lucka schází dolů a říká: „Představte si, ona i boty pere v pračce.“ A teď jsem viděla, jak se Lucka za tím pánem začala smát. Pak jsme ho vyložili před tím hřbitovem, a tak jsme se nasmály v autě. Jak ten Satánek chtěl, abych si to vyčetala... (smích)

Ježíš řekl: „Jsou mnozí, kteří stojí přede dveřmi, ale jen samotný vstoupí do svatební komnaty.“ Ano, jsme u toho. Jenom každý sám za sebe se dostanete nahoru. Pamatujte si to, zlatá střední cesta. Co se přehání, je fanatismus, a ty božské dveře se neotevřou. A proto učitelování je jediný systém, kdy můžete projít informačně. „Informáře“ je formovat uvnitř neboli informovat. Ale hlavně, vy máte ve svém DNA takové malinké komůrky, kam každá informace uloží pouze své procento z plného obsahu. Jak dokonalé. Bůh je vždy přítomen v jakékoliv fázi hmoty, jenom ho potřebujete objevit a vrátit se zpátky domů. Jsou lidé, kteří mi nebudou rozumět, jejich ego jim hází hypotézy: „Když se nebudu bránit, sežere mě první krokodýl, kterého potkám.“ To jsou věci, které lidé musí zkrátka pochopit. Jakmile jste v jisté fázi, vy se nedostanete hypotečně do nějaké jiné situace. Ten osud je hotový. Vůle člověka neexistuje. Hmota nemá vůli, vládne jí Duch, který hledá sám sebe. On všechno řídí. A to jste vy. Z jednoho

bodou pak řídíte úplně všechno, aniž byste to chtěli. Kdybyste to chtěli dělat vůlí člověka, propadnete se, a to vy byste už samozřejmě neudělali.

Ježíš řekl: „Království Otce se podobá obchodníkovi, který má zboží a našel perlu. Ten obchodník je moudrý, prodal zboží a koupil si jedinou perlu. Vy sami hledejte poklad, který nepomíjí, kde nejsou moli a kde červ neničí.“ Ano, zase tady vidíte, hmotný svět není trvalý. Všechno, co se objeví, se po čase rozpadne. Ať si koupíte nové auto, už za rok mu je rok, za 10 let mu je 10... Svetr se vám rozpadne, sežerou ho třeba moli nebo z něj vyrostete. To jsou věci, které zkrátka musíte pochopit. Ano, dvakrát nevstoupíte do té samé řeky, protože i řeka jsou prvky tohoto světa, které se pohybují a dostávají se úplně někam jinam. To znamená, že neexistují 2 stejné okamžiky. Co vidíte na svém těle, co vidíte dnes na planetě, to je i v celém vesmíru, a těch vesmírů je nekonečné množství. To je neustále stejný princip. Bible píše velmi moudře: „Stvořil jsem člověka k obrazu svému.“ Všechno má stejné jediné principy. Vaše část je obsažena i miliony světelných let odtud. Všechno je ve všem, tak jako kdyby vám někdo napíchnul injekci a odebral krev, z malého množství krve se zjistí, co v tom organizmu je. Pozor, my ještě nemáme tak vysoce nastavenou vědu, i když teď už to opravdu jede. Ale co všechno se jenom z jednoho odběru dá zjistit...To samé je ve vesmíru. Tady jde pouze o to, že jsou informace nastavené ve vývoji DNA planety, abyste se teď dozvěděli víc. Bude nám pomoheno směrem i od jiných planet. Ale teprve tehdy, až budeme očistěni o jistou procentuální část duší, které se potřebují přemístit jinam.

Ježíš řekl: „Já jsem to světlo, které je nade všemi. Já jsem vším. Vše ze mne vyšlo, vše se ke mně vrací. Rozštípněte dřevo, jsem tam. Zvedněte kámen, i tam mne naleznete.“ Vidíte to? Božství je v jakékoliv hmotě potopené, uzavřené v odporu. A pozor, Ježíš je zobrazením lásky, jediné lásky, která existuje neboli pokory, zastavením odporu. Mnozí lidé neví v běžném životě, co je to pokora. Slýchávám docela často: „Já už jsem tak pokorný...“ A pak v jedné větě řekne 10 odporů a já nestačím valit oči, a to musím mít ksicht kamenný, aby nic nepoznal, protože kývám, jak je dobrý. Stav pokory je, když vám nic nevadí. Mně včera napsala nádherný dopis jedna paní, říkala: „Ivanko, vy jste anděl. Já jsem si včera pustila „Cesty k sobě“ s Alžbětou Šorfovou, kde jste, a vy jste tam jenom mluvila tak obyčejně lidsky a řekla jste vlastně všechno, co jsem potřebovala slyšet, protože já jsem si pak čistila zuby v koupelně s údivem, kolik odporů mám, a to jsem si myslela, jak už tam nic není. Jak mě rozhodilo, že žačka osmé třídy si zapálila někde před školou, a to jsem si myslela, že jsem pokorná. Ó, jak to člověk nevidí, ale to mi stačilo.“ Nad umyvadlem s tím kartáčkem proběhlo neuvěřitelně věcí. Jak jednoduše může působit vyslechnutý rozhovor... Ano, vám dojde opravdu úplně všechno. Vy to máte nitrem přijmout, vždyť Bůh si zvolil všechno, co se děje ve všech skafandrech, a vše je dobře. To nepochopí nižší stavy, které ještě bojují za to, aby na světě bylo dobře, a sekají kolem sebe nebo jazykem na dálku. Uvědomte si, že váš život je velmi jednoduchý. Vy totiž můžete zasahovat jenom tam, kam dosáhnete svým tělem. Jenže svět vás strká do obrovské virtuality. Koukáte televizi po celé planetě a někdy i dál. A přijdou stavy: „Podívej, co se tam děje, lidé umírají hladem!“ Pozor, vy tam nedosáhnete, ale emocionálně jste strženi do odporu, a už vás hmota má. Pamatujte si, každý je na místě, na kterém se narodit měl, aby sklídl své odpory a naučil se být pokornější, tzn. přibývá Božství a ubývá hmoty neboli vědomí hmoty. Stále se díváte

někam jinam a považujete za vaši příšernou realitu, co se na planetě všechno děje. Vždyť se kolem vás nic neděje. Děti spinkají, manžel je po večeři, maximálně se dozvíte, co se dělo v práci nebo co se přihodilo u sousedů. Nedávno jsem koukala na televizi a vysílali tragickou událost z Uherského Brodu, co tam se dělo (střílení). Podívala jsem se na moji maminku, jak bude reagovat, protože ten den v televizních novinách bylo asi 10 podobných zpráv. To nebyly vůbec televizní noviny, to bylo úžasné divadelní představení, jak strhnout 10 milionů Čechů do obrovského pesimismu. A navíc se rozebírá, jestli policie zasáhla a jak zasáhla, jestli tam byli blbě, protože někdo z nich zase chce na místo těch původních, tak to potřebuje rozštourat. To jsou obrovské hmotné boje... Ta věc se stala. Tečka. Každý i z těch, kteří to mají někde v okolí, si sklízí svůj vlastní odpor, který byl někde v minulosti zasetý. Kdyby se to stalo mně, budu vědět, že se to stalo a že to musím respektovat. Nebudu se radovat a jásat, to bych byla magor. To nejde. Ale vy ten život máte brát jenom takový, jaký je a umět se s tím vyrovnat. Byly horší věci.

Vyprávěla jsem v minulosti, jak jsem se vrátila v lednu a dávali v televizi do týdne nebo do 14 dnů film Schindlerův seznam. V posledním století proběhly obrovské ztráty na lidských životech a vybíjela se černá a bílá magie. Černá přecházela do bílé ve velikém počtu. V Schindlerově seznamu je skvělý ukázkový příklad. Schindler byl ze začátku černým mágem, který kalkuloval, každé podnikání mu selhalo a najednou vymyslel, jak zaměstnat Židy ve své továrně a vydělat na nich. Pozor, zhůry je to nastavené dokonale, protože Židé jako národ vlastně dostali takový vyvýšený stupínek, a to je vždycky úžasné prostředí, kam se inkarnují duše, které si potřebují prožít pýchu: „Já jsem někdo lepší.“ V každém národě a v jakémkoliv seskupení jsou vždycky čistí lidé, to není univerzální, protože se vyvíjíte a potřebujete si něco prožít, ale ta ortodoxnost, to je fanatismus a pýcha. A v té době židovský národ sklízel tady ty stavy, které se vlekle strašně dlouho. Ve filmu 1100 Židů mělo být zachráněno a bylo využito v původní fázi černé magie toho človíčka (Schindlera). On se do nich posléze zamiloval. Měl je rád, najednou mu byly jejich osudy blízké. Měnil se, začalo mu dělat radost, že může utrácet neskutečné peníze, které by v životě sám nemohl utratit. Za 10 měsíců, kdy je živil, a dokonce i kupoval municí, utratil vše do poslední marky. A najednou z něj byl bílý mág. Místo, aby byl šťastný, že se s nimi mohl rozloučit a šli domů, začal plakat, když mu dali prstýnek. „Ježišmarjá, 2 lidské životy, 2 židovské životy, ježišmarjá a za auto 10 životů.“ To je úsilí najednou být hodný. On našel blaho v konání dobra. V posledních 150 letech nastal ohromný přerod, protože na planetě dozrálo velké množství buněk, které byly schopné vědět. Proto byly v minulém století dvě světové války. A vy už dneska víte, že vývoj se nedá nikdy zastavit. Jak se zpívá v jedné krásné písni: „Špatní nebo dobří, to není konec-non é la fine, život jde dál.“ Ano, nemůže být konec, nemůže se to tady ustříhnout. Je konec vždycky jenom učebnímu bodu. Nic jiného nekončí. Pak potřebujete pochopit něco dalšího.

Jedna žena z davu mu řekla: „Blaze lůnu, které tě nosilo, a prsům, které tě kojily. Ale on jí řekl: „Blaze těm, kteří slyšeli slovo Otce a v pravdě ho chovali. Přijdou dny, kdy řeknete: Blažené lůno, které nepočalo, a prsy, které nekojily.“ Jsme u toho. Ano, tady vždycky bojuje hmota s Duchem. Ježíš v evangeliu říká: „Mnozí si myslí, že jsem přinesl lásku. Já jsem přinesl oheň, meč, boj.“ Boj, kdy hmota obrovsky bouří a pamatujte si,

když hmota cítí, že vás má pustit, bouří víc. To je stav, kdy nastává a zvyšuje se emocionální odpor u černých mágů, tam jsou potom dardy. A všechny odpory jsou stavem nelásky. Vy si myslíte, že milujete, jakkoliv obrovsky. Nemilujete, pokud jste nezlikvidovali odpor. K Otci domů se můžete dostat jedině tehdy, když jste schopni přijmout všechno, co se vám ve vašem osudu děje. Samozřejmě je to teď na světě obtížné, vidíte skutečně dál přes různá média a láká vás to. A on je tak mazaný, že vedle sousedka vám pak řekne: „A ty s tím souhlasíš, co se děje? To přece asi nemůžeš být hodná.“ Ne, ne, ne, ne, to nejde. Nejlíp budete učit druhé lidi svým příkladem, chováním svého těla. Když ke mně chodívali na výklad lidé, viděla jsem to nadšení: „Teď jsem něco získal, přijdu domů a odbourám všechny.“ Já jsem to na nich viděla a vždycky jim říkala: „Hele, hele, klid, ty si teď nejlíp vyzkoušíš, že o tom nebudeš mluvit, co jsi se tady dozvěděl/dozvěděla, ale začneš mít k tomu jiný postoj, začneš se jinak chovat. A teprve tehdy uvidíš praxi. Tehdy jsi Bohem, který řídí všechno.“ Ne každý to dokázal. Jakmile si pustili pusy na špacír, to byla darda a skončilo to dohadováním, Satan je mazaný v tom druhém těle, hned začne házet špeky. Vy ještě nemáte praxi, neumíte to obhájit a brečíte, že druhý vám nerozumí. To jsou samé odpory.

Ježíš řekl: „Kdo mi je nablízku, je nablízku ohni, a kdo mi je vzdálen, je vzdálen od Království.“ Jistě tomu také rozumíte. Ano, oheň a meč. Vy potom budete jako učitelé skutečně střílet po egoismech druhých lidí, protože oni jsou v pasti. Hmota jim háže těžké úkoly, ale každý tam musí sám, nikdo to za vás neodmaká. Říkala jsem v Otrokovicích, že je vlastně puklina s obrovským světlem ve skále. Na jedné straně stojí Satan (hmota) a láká vás. A já nesmím říct: „Nedělej to, blboun!“ Musím říct jenom pravidla. „Na to si dej pozor!“, ale škála rozhodnutí závisí na vás, protože třeba ještě jednou nebo dvakrát to udělat musíte, abyste si příště byli jistí, že do této vody už nevstoupíte. A proto je to dobře. Ale jsem tu já, jsou tu dvě nabídky, takže vidíte, že brána je vždycky pootevřená. Ono se s vámi počítá. Nepředstavujte si, kde jste. Nehodnoťte se. To už by vás měl. Jste přesně tam, kde být máte a bylo s tím počítáno. Jenom skutečně ti nejspělejší dostanou nitro do stavu, kde jste doma. A ti další budou učitelovat časem, i s tím se počítá. Ale není na nikom, ani na mně, abych někoho posuzovala a hodnotila, pamatujte si to. Vy jste všichni dobří takoví, jací jste, byť byste byli skutečně ještě na začátku zrodu. Uvědomujete si, že Bůh je vždycky tady a ve všem?

Na facebookové skupině se objevil pán a měl úžasný dotaz. Psal, že si mě váží, ale vlastně de facto (já to jenom shrnu, už si to nepamatuji přesně) neříkám nic světoborného, že se to posunuje po malých částech, a kdysi dávno někde slyšel takový příměr, že mistr se nepočítá podle toho, kolik má žáků, ale kolik udělal mistrů. Zrovna jsem v tu dobu na FB byla, to je prdel, jak je to zařízené. Koukám, jak to tam vyskočilo, a to tam chodím fakt velmi málo. Napsala jsem k tomu rovnou malou připomínku: „Ale já nejsem mistr, mistra máte v sobě. Je ve vašem srdci, a tak je to s každým z vás.“ On pak napsal, že to je podstatná informace. A lidé, co tam byli, měli nádherné připomínky. Ano, ti už to chápou, měla jsem z toho skutečně krásný pocit. Ve 3D světě se počítali mistři, ale pozor, bylo málo vyspělých lidí, proto mistr měl za celý život třeba jednoho nebo dva žáky, kterým se věnoval. Navíc si je vybíral sám. Mistra máte v sobě. Tady jde pouze o info, abyste věděli, že jste Bohem. Když budete někoho považovat za mistra, nikdy se tam nedostanete. Mistr je ve vás jako Bůh, který si vybral tuto fázi

vašeho osudu, abyste umenšili své odpory. Teď je obrovské množství lidí, kteří jsou připravení přelít se do vědomí Boha, tak musí přijít hodně „žáků“, kteří jsou připravení, a těm musí být sděleno, že není koho obdivovat. To bych byla špatným učitelem. Svého učitele a mistra máte v sobě a jestli ho hledáte ve vnějším světě, jste chyceni hmotou a jste ztraceni.

„Když uvidíte toho, kdo je vám podoben, radujte se. Když ale spatříte své obrazy, které vznikly před vámi, ani neumírají ani se nezjevují, kolik snesete?“ Pamatujte si, vaše ego činí představitivost. A nenápadně. Těchto představitivostí a fází bylo využíváno, když jste byli černými a bílými mágy. Protože ego chce, abyste si malovali svět narůžovo, jak to bude, plánovali a vizualizovali si různé věci. Ale to je vždycky jenom vůle člověka. To fungovalo do 3D planety. Jakmile se nesplní, co si malujete a představujete, zažijete odpor sami k sobě, připadáte si jako hmota a plánujete si obrovskou dardu, která vás zborťí. Ani při józe žádné vizualizace prosím, když budete cvičit jógu, cvičte ji rádi. Jenom si zacvičte pro radost. Po každém cviku si lehněte do šavásány, to je jedna z nejlepších pozic, a pozorujte, kdo jste. Jak ve vás teče voda jako potůček, vrní a krásně se pohybuje, jak strhává občas nějaké bolesti, jak někde něco slyšíte, tam se odehrávají i zvuky, a pozorujte. Uvědomíte si, že žijete vlastně ve schránce, je to váš dům. Minulý rok v srpnu nebo v září tuším, se ve mně jednu noc rozsvítilo a já jsem se pohybovala se svým vědomím v jeskyni svého břicha. To bylo neuvěřitelné, fakt to vypadalo, jak když jste v kaverně, to je vlastně jeskyně, a buňky mají neuvěřitelné tvary, každý epitel je jiný, jako když lezete po nějakých horách. Všechno bylo osvětlené, no neuvěřitelné. Když vás to potká a zažijete tento stav, už vidíte, jak obrovská a geniální iluze tady vznikla. Jak se hmota odlupuje od Ducha a necháváte ji za sebou.

„Obrazy se člověku ukazují a světlo, které je v nich je ukryté v obraze světla Otce. On je zjeví, ale jeho obraz je skryt v jeho světle.“ Rozlišujte to, co přichází zhůry. Někdy ještě dostane impuls hmotná fáze, aby vás někam strhla. Máte svůj mozek. Dřívější vaše fáze nemají rozum. Když jste byli zvířetem, neměli jste rozum ani ego. Jste skutečně mistrnou fází, nejvyšší fází, která kdy byla na planetě dosažena. Dostali jste ego, abyste se rychleji odpoutali od zbylé fáze hmoty. Jako zvířata jste žili mnohem delší čas než v lidských životech. A to zase bylo kratší čas než v rostlinných životech. Všechno se zkracuje, nastupuje vždy vyšší fáze, která má rychlejší skluz. Ego vás velice rychle podpořilo a bylo dobré v tom, že jste dostali rozum a mohli o věcech přemýšlet. A potřebujete ho využít, nenechte se zmýlit, že máte používat jenom srdce. Protože Satan-hmota je velmi mazaný. Něco vám ukáže, ale potřebujete mít rozum na správném místě. Mně nedávno vyprávěla paní, která byla v Sokolově: „Ivanko, já jsem měla včera sen, že jsi svítla, stála jsi vedle mne a vedle tebe bylo malé, špinavé, unudlené dítě a řvalo. Já jsem se sešla k tomu dítěti a najednou jsi mi řekla: „Nesahej na něj, umažeš se!“ Já jsem se začala smát a říkám: „Poslechlas mě?“ - „Ne, vzala jsem ho.“ Říkám: „No, výborně.“ A ona: „A taky ses rozplynula, ale když jsem se vzbudila, říkala jsem si, co to mělo znamenat?“ Říkám: „Výborně, Satan se ukázal v mé podobě, jestli mě budeš slepě poslouchat.“ On je mazaný. Někdy se zase ukázu jako Nadjá a vedu vás jako jenom obrazově, ale to není moje, to dělá vaše Božství, když třeba důvěřujete a nejste si jistí. Ale věřte mi, když budete na nějaké křižovatce, nemusíte se ani ptát. Vaše DNA se o sebe postará. Není čím zasahovat. DNA planety je jedno jediné

a vyvíjí se tak, jak má. Všechno je hotové, jako když se spojí dvě buňky – spermie s vajíčkem, i když to ještě nevidíte, už je všechno hotové, co bude i nebude. Přesně tak, jak se to má stát. Nedělejte si starosti s hmotným světem, žijte to, co v tu chvíli na tom místě máte učinit a učíňte to rádi, s láskou k celku. I kdybyste měli jenom umýt nádobí. Přijde klid. Postupně začnete cítit i krásné prožitky, např. nemáte peníze a přijdou právě, když potřebujete zaplatit fakturu, to je nádhera. To je úleva, protože ono to patří někomu jinému, někdo vám za to dal nějaký materiál nebo něco pro vás udělal. Vy to nechcete pustit ve fázích, když jste hodně hmotní, ale cítíte, jak on si to zaslouží.

Tady jsou ještě tři dotazy, já jsem Danovi říkala, aby mě upozornil, abych je ještě zodpověděla.

Když se prolne do 5D a náš partner zůstane ve 3D, jak spolu budeme prožívat sex?“

Ivanka: Úplně normálně, pokud spolu zůstanete. Ale váš osud je nastavený, já vždy říkávám: „Nepřemýšlejte o tom, jestli opustit nebo neopustit nebo co a jak, protože osud je hotový.“ Vše máte v DNA i všechny vaše reakce. Ale vy jste zřejmě chtěla slyšet jenom tu sexuální stránku. Máte všechny lidi milovat úplně stejně, když jste v 5D. Vaší skutečnou realitou je nitro všech lidí. Nekoukejte na to, co druhý člověk umí nebo neumí, jak je protivný nebo hodný. To dělá jeho hmota. Když udělá velký odpor, vy s ním máte jenom soucítit, protože víte, že to dělá sám sobě a sám si to sklídí, to stačí. Pokud se rozhodnete, že je vaším partnerem, tak on je vaším partnerem. Víte, svět hmoty vás přestane zajímat, až budete plně ve stavu Ducha. Ve smyslu, že se nezúčastníte, vy tu zkrátka nejste. Já vám to vysvětlím. Možná to bude šokující... Nedávno mi psala mladá žena, která dlouho nemá partnera. Asi před půlrokem se jeden namanul, jak ho stále vyhlížela. Ale on měl jinou partnerku. Radila jsem jí: „Nedělej to, ty bys přece nechtěla někomu ublížit, druhá žena může být hodná, nešťastná, nemusí to vnímat.“ Cítila jsem od ní tlačení, abych jí pomohla se rozhodnout, ale já říkala: „Ty se musíš rozhodnout, je to jenom na tobě, jestli do takových vod chceš vstoupit.“ Vy po mně nemůžete chtít, abych se rozhodovala za vás. „Kdybych byla na tvém místě, neudělám to. Už z principu, protože všechno jsem já.“ Ale ona to udělala. Po třech měsících se rozešli. Přišel další nápor nářku a začala to svádět na sexualitu: „Když nikoho dlouhodobě sexuálně nemám, vrhnu se na prvního chlapa, co potkám, a je to v pytli.“ Pamatujte si, máte milovat všechny lidi stejně, už proto bych nelezla do toho vztahu, protože bych milovala i druhou ženu. Ale i jeho, protože i on si sklídí svoji karmu. Sexualitu prožíváte jenom v partnerském vztahu. Jestliže partnera nemám, ale mám hormony, které mi navyšují tlak mého těla, tak si jako jedinec čas od času pomůžu. To není nic špatného. Já pomůžu od tlaku svému tělu a nevyčítám si to. Je to lepší řešení než rozbít někomu vztah, protože to vás vždycky dožene. Hmota je vám lhostejná. Já se jenom rozhodnu, co udělám. Někdy máte fázi života, kdy ego chce něco jiného. Teď jsem bez partnera, můžu jít do kina s kámoškou, kdy chci, dát si nohy za krk, to je jedno, co budu dělat, pojedu na dovolenou, mně to je úplně buřt. Nemám povinnosti, které má běžně spousta lidí. Jsou ženy, které mi psaly, jak chtějí mít miminko, 10 let se jim to nedařilo. Pak ho měly a stěžovaly si: „Vůbec se nevyspím, to je strašné, já jsem blbá, co jsem to chtěla.“ Vy někdy nevíte, co chcete. Když jsem sama,

jsem ráda, že můžu dělat, co chci a že mě nikdo nediriguje. A když mi přijde partner do cesty, jsem zas ráda, že někoho mám a že mě někdo diriguje. Využívám všeho, co přináší vztah, a jsem ráda, protože jsem nechtěla být sama. Egoismus je, že chcete něco jiného, než se děje. Ale to chcete pořád. I když přší... Jenom kolik odporů si udělají lidé z počasí. Už v pohádkách bylo, jak ten Pánbůh říkal: „Kdybych měl poslechnout každého, to nejde. Jednomu ve stejnou chvíli vadí, o co jiný škemrá.“

Prosím vás, hmota vždycky bude sexovat. Vracím se k té vaší odpovědi. Hmota vždycky bude sexovat, protože se potřebují vybíjet hormony. Vy byste se mohli dostat i do stavu, kdy byste se chtěli přestat rozmnožovat. Pamatujte si, lidská láska není nic jiného, než vstup do učení a výstup z učení. Není jedno, s kým budete mít dítě, koho potkáte, byť by ten vztah nevyšel. Máte plán rozvoje, který rok otěhotníte, a teď mluvím k ženám samozřejmě, nebo koho vy muži oplodníte, to je nastavené, protože se počítá se všemi variantami nástupu učení, které tam budou. Jsme jednou hmotou, přestože každý jde někam jinam. Jeden nalevo, druhý napravo, ale jste jednou jedinou hmotou s jedním jediným Duchem.

Manžel před rokem onemocněl a začal to řešit alkoholem. Je na mě hodný, vím, že mi čistí blok z dětství, kdy jsem odsoudila svého dědu, že chodí do hospody. Čím mu nejvíc pomůžu?

Ivanka: Měli byste spolu hodně mluvit. Když je na vás hodný, tak byste se měli komunikačně dostat do stavu, kdy víte, že on se na té jedničce (1.čakře) zřejmě bojí, jinak by to neřešil alkoholem, ale z toho není moc cesta zpátky, naopak se to zhoršuje. Navíc, jestliže je nemocný a přidává si do těla chemii, která zhoršuje jeho stav, škodí sobě i vám. Byť je na vás teď hodný, v budoucnosti se rýsuje něco, co vás všechny jakoby oslabí, protože se to nějakým způsobem musí vyřešit. On to zřejmě nevidí, protože odpor k nemoci a strach je tak silný, že si to zkrátka dopřává. Buďte šťastná, že je na vás hodný. Ale měli byste o tom mluvit. Vy o tom hezky píšete, máte to dobře nastavené, asi mu nic vyčítat nebudete. Záleží také, jak pije, jestli vypije trošku jednou za čas nebo i denně, ale pozor, tělo má závislost. Zkuste opravit, a to už jste asi udělala, i svůj pohled na toho dědu, tím mu také ulevíte, protože vy na sobě máte nalepené minulé odpory, a ty se musí splnit. Když pochopíte, a to má také svůj čas, může se ulevit i vašemu manželovi, ale chce to skutečně spolu mluvit. Dřív bylo tabuizované mluvit o svých nemocech a starostech. Mnozí lidé, když se blížili k odchodu, chtěli s někým mluvit, protože měli strach, aby v tom nebyli sami, a ti druzí to nechtěli slyšet. A mysleli si, že jim vlastně pomáhají. Ne, ne, ne... To se muselo otevřít, protože smrt je součástí života. Duch nemůže nikdy umřít, to neexistuje. Umírá jenom hmota, která doslouží, odpracuje si své, co měla. A pak odkládáte schránku. Tady by se hodně dalo zachránit komunikací. Možná by pochopil, že je na vás hodný málo, že by pro to měl ještě něco udělat.

Milá Ivanko, mám velkou prosbu o radu. Jedna věc mi velmi zneprůjemňuje život a já to nějak nejsem schopná rozklíčovat. Celý život jsem velká bordelářka. Mám chaos ve věcech, doma, v autě, žiju sama se čtyřletou dcerkou, kterou jsem byla schopná k sobě pustit až po 40. Je to

anděl a můj největší učitel. Začíná už ten bordel vnímat a já se velmi stydím.

Ivanka: Je vidět, že už vidíte, jak tělo dělá něco, co by nemělo... „Ale nějak prostě nejsem schopná s tím hnout.“ Co kdybyste houkla na toho svého pejska, to jsem teď řekla, to jsem nečetla. Vy víte, že Duch má vládnout. Jestliže vím, že moje dítě si toho všímá, pozor – a odsoudí mě, bude to dělat taky. A tady už je návaznost na budoucí partnerství, kdy vám to může vyčítat manžel nebo kdokoliv. Pro vás je to obtížné, v životě nemáte řád a pořádek, stydíte se pozvat si nějakou návštěvu. Vaše holčička se za chvíli také bude stydět pozvat si návštěvu, to se obrovsky navazuje a čím víc to tíží, tím líp. Protože někde máte svoji hladinu, kde se to může zlomit. Začněte! Čím dřív, tím líp. Stylem „Nechceš? Musíš!“ sám k sobě, to zkrátka musíte dokázat. Pamatuji si, já jsem pracovala tak, že za celý týden jsem spala 6 hodin. Nastavila jsem si budík první rok, co jsem dělala, jsem ve 3 hodiny šla z laborky a v půl 5 už jsem šla zase do laborky. A když už to trvalo X nocí a musela jsem, vždycky když zazvonil budík, moje tělo chtělo zvracet, já nevím, co všechno si na mě vymýšlelo. Ale protože jsem se s ním neztotožňovala, měla jsem obrovskou sílu. Já jsem mu zkrátka zavelela. Cítila jsem, jak šla první trojka (3.čakra), nejdřív se vypouliko břicho, jak ta vůle (trojka) šla, teď jsem se motala po schodech do laborky dolů a všechno ve mně řvalo, tělo chtělo spát. Já jsem se zmobilizovala, vždycky jsem na sebe otevřela okno, studený vzduch na mě foukl, zkrátka jsem věděla, že musím. A občas tam přicházeli věci jako: „Prodej to, nech se zaměstnat.“ Říkám: „Ne, to je blbost!“ Věděla jsem, že si kupuji svobodu. Já to splatím a o své děti se nějakým způsobem postarám, já jsem to dělala i pro vás, abych měla na to čas. Všechno bylo nastavené, i vůle proto, aby se to událo, a všechno se dá přežít. Můžete svému tělu poručit v jakékoliv fázi a ono vás pak poslechne. Ze začátku ne, bude se vzpínat, bude na vás házet nevolnosti a výmluvy: „Mně se nechce.“ Musíte si s tím zkrátka poradit. Když to neuděláte sama pro sebe, udělejte to pro svou holčičku. To je obrovský dar, mít vedle sebe někoho takového. Takže já budu pokračovat.

Před pár lety jsem na sobě začala pracovat a už jsem zvládla zpracovat a vyřešit spoustu věcí. Už ta má velká proměna, kdy se z velkého depresivního pesimisty stal optimista a člověk bezmezně a bezpodmínečně milující život, byl zázrak. Ale tady v tom problému se prostě topím a snažím se tomu přijít na kloub. Tuším, že je to hodně o sebelásce a sebeúctě, a také o trestání se. V období depresí jsem trpěla i sebezpoškozením. Asi jakože když nejsem tak dobrá, ani si nezasloužím žít v krásném prostředí, ale je možné, že to vidím špatně, každopádně nevím, co s tím. Předem děkuji za odpověď, s láskou...

Ivanka: To vaše dítě je skutečně dar, tady se potřebujete opřít. Když budete milovat ji stejně jako sebe, ona vám bude vracet lásku, kterou jste sama k sobě dřív necítila, ale která tam je, protože vy nejste ta šlupka. Vy nejste tělo, vy jste stejné Božství jako je ve vaší holčičce. Uděláte jí radost. Já jsem vždy hodně preferovala, když už nemáte rádi sami sebe, udělejte to pro druhé, to vám dává kameny pod nohy. Protože v jejích očích potom dostanete to, co byste si sami sobě nedokázali dát. A vážít si toho. To je strašně důležité. Pozor, začněte tím, že si nebudete vyčítat, že jste to do této chvíle nedělala.

Protože to by byl odpor sama k sobě, to by byla výčitka, dvojka (2.čakra) situačně nebo i hmotně jakoby poškozená. To je zbytečné. Vy totiž máte i v DNA, kdy to pochopíte a kdy ne. Většinou si musíte sáhnout na dno. Dno máme každý nastavené jinak. Jsou i jiné prostředky, které můžete využít, abyste se z toho dna vyhrabali. Chci udělat radost tomu dítěti. Já bych si s ní asi sedla, když je to kámoška, a to musí být úžasné dítě, protože čtyřleté děti jsou parádní, strašně ráda debatuji s dětmi, jakkoliv starými, jsou super. Dítě je váš rovnocenný partner, tělo má sice malé, ale duše je stejně veliká, to vy víte. Úplně rovnocenně bych to s dcerkou rozebrala. Aby mi řekla, co se jí nelíbí. Požádejte ji o pomoc, že společně na tom zapracujete. Ale pozor, ve smyslu psychickém. „Víš co, já to nevidím nebo se mi nechce, potřebuji, abys mi pomohla. Abys mi řekla: maminko, to tady nemůže být.“ Prostě aby vám to dala najevo. Vy si můžete vykomunikovat skoro všechno, co potřebujete, ale jde o to, netajit se tím. Neoddělovat se. To stačí.

Myslím, že už jsme toho dneska namluvili hodně, těšilo mě. Nestihli jsme všechno, budeme muset příště zatlačit na počet těch Ježíšových výroků, ale vy už stejně dneska vidíte, že je to vždy o jednom samém. O oddělení, jenom časovém programu, ve kterém jste se pohybovali ve hmotách. Pamatujte si, nebe neexistuje, jste jenom vy. Vy jste to nebe. Jde pouze o to, abyste pochopili. A pochopíte to jenom přes Ježíše Krista neboli přes pokoru. On je jediným symbolem skutečné lásky, která existuje. Prohlédněte si všechny vaše odpory, které tam ještě jsou a usmějte se na ně. Jsou zbytečné. A když si poprvé každý z vás řekne: „Tak jo, já to tedy беру, je to tak, jak to je...“, obrovsky se vám uleví, vaše tělo úplně lehne. Budete jako kaňka, co si lehne na piják. Moc vám přeji ty úlevné stavy, kdy tělo lehne. Po nich se vám poprvé budou ukazovat záře, které vám budou vycházet z hrudníku. A i ty vám moc přeji. Máte už je všechny naprojektované v DNA, nemůžete o ně přijít. Je jedno, kdy se vám to stane. Mějte se hezky, moc mě těšilo.